

FEDRE *og* SØNNER

AV BRIAN FRIEL

ETTER EN ROMAN
AV IVAN TURGENJEV

CENTRALTEATRET

Den dag i dag kan jeg forbløffes, liksom jeg falt helt i staver som ung lesehest og musikkelsker, over den kulturelle eksplosjon som fant sted i Russland i slutten av forrige århundre. Noe tilsvarende foregikk i Norge, med Ibsen, Bjørnson, Hamsun, med Grieg, Munch og Krogh og... Men Russland fascinerer meg.

I et tilbakestående og undertrykkende, men urolig samfunn vokste det, i kjølvannet av Pusjkin og Gogol, fram et elitelag som verden neppe har sett maken til på ett sted og på kort tid. Dostojevskij, Tolstoj, Turgenjev, Tsjekhov, Gorki, - alle navnene står med lysskrift på den litterære himmel. Og Mussorgskij, Tsjaikovskij, Rimsky-Korsakov, Scriabin satte sitt umiskjennelige preg på verdensmusikken. Ilja Repin, Sjjskin, Perov og Surikov malte bilder som i dag representerer det ypperste av tidens realistiske kunst!

Jeg er neppe den første som har sett og spekulert over dette voldsomme oppsving i et lands kunstliv og jeg er overbevist om at mange har bidratt med lærde analyser. Selv holder jeg meg til forundringen, - og til bøkene, musikken og bildene.

«En jegers dagbok» ble mitt første møte med Ivan Turgenjev, og - i tillegg til vidunderlige naturstemninger - mitt første litterære møte med livegenskapet, slavriet. Med «Fedre og sønner» grep Turgenjev enda tydeligere inn i samfunnsdebatten - men det er det andre som skriver om i programmet.

Jeg vil for mitt vedkommende rette min takk til Brian Friel, denne fremragende irske dramatiker, som har oversatt Turgenjevs roman til levende teaterspråk. Gjennom kveldens forestilling av «Fedre og sønner» håper jeg vi nok en gang på Centralteatret kan presentere stor litteratur som ekte scenekunst.

Jeg ønsker hjertelig velkommen

Janken Varden. - Teatersjef

RUSSISK GULLALDER

FEDRE OG SØNNER

av Brian Friel

etter en roman av Ivan Turgenjev

Oversatt av Kjell Helgheim

Programred.: Gina Winje

Grafisk formgiver: Per Olav A. Austdahl

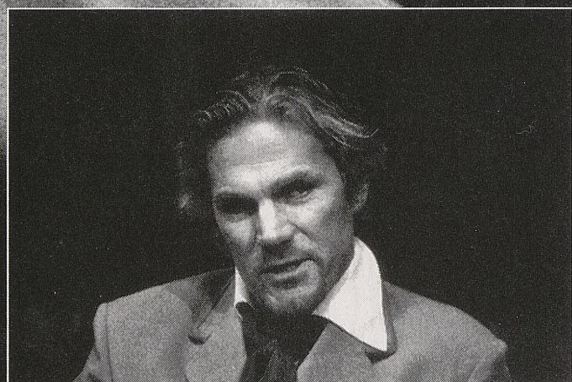
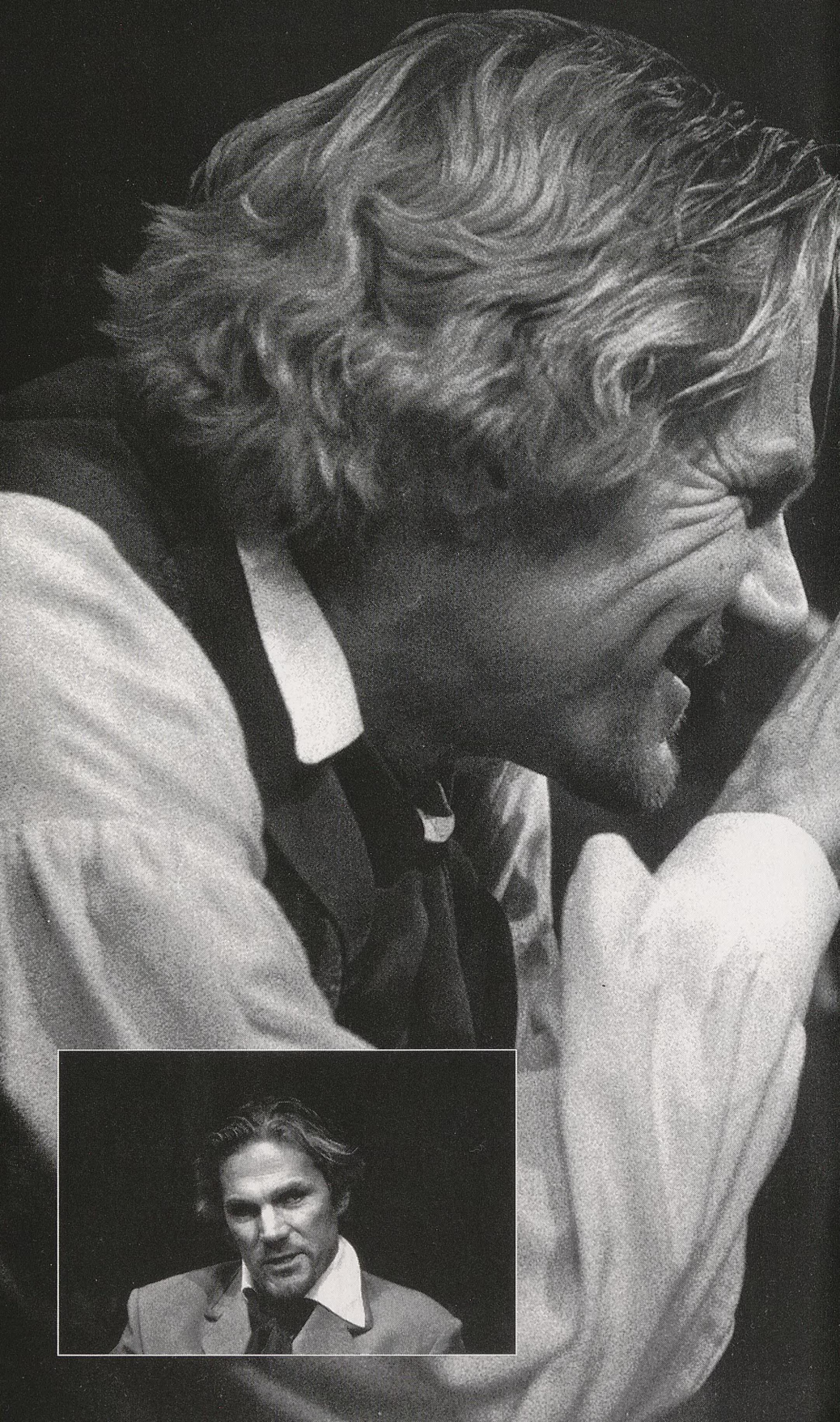
Trykk: Enersens Trykkeri a.s

Program kr. 20,-

Oslo Nye Teater. Rosenkrantz gt. 10, 0159 Oslo

Tlf.: 42 90 75. Bill.: 42 11 88

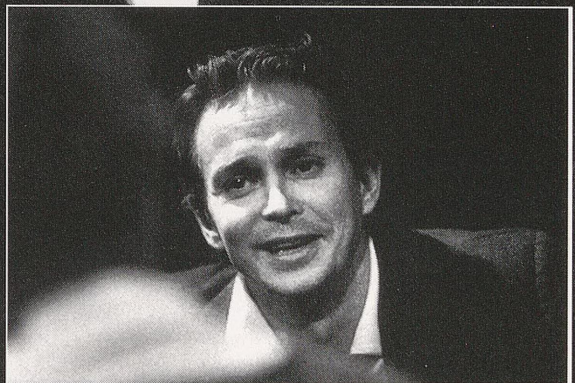
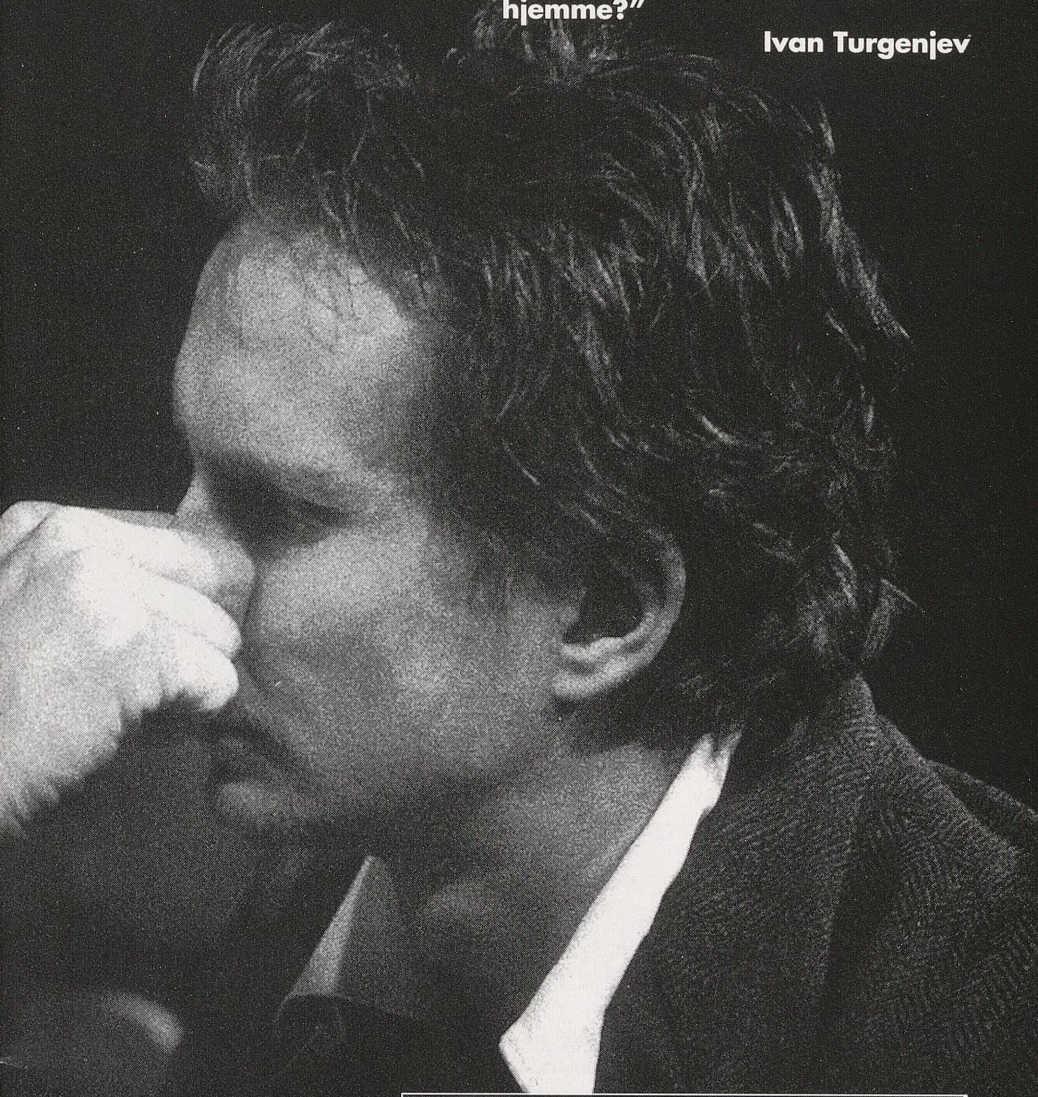
Grønn linje: 050-33133

OM LANDFLYKTIGHET

Fedrelandet har naturligvis sine krav, men ens sanne fedreland, er ikke det der hvor man har møtt mest kjærlighet, hvor ens hjerte og ånd føler seg mest hjemme?"

Ivan Turgenev

BRIAN FRIEL

Irlands mest kjente nålevende dramatiker, Brian Friel (f. 1929), er bosatt i den lille landsbyen Muff, like ved grensen til Derry. Han er utdannet lærer, men har siden 1960 vært forfatter på heltid etter at han i en årrekke hadde levert noveller til *The New Yorker* og skrevet hørespill for BBC, Belfast.

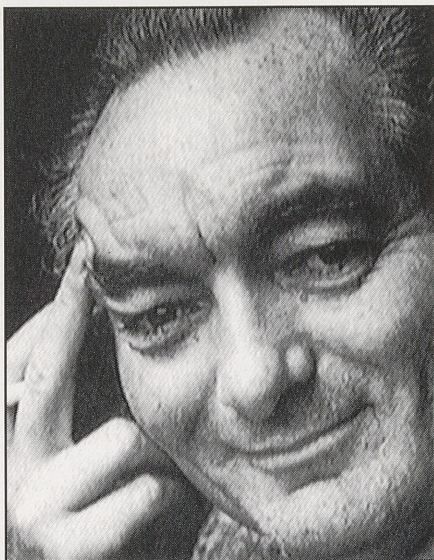
Gjennombruddet kom med "Philadelphia, Here I Come!" (1964) som ble en bestselger på Broadway. Kort tid før dette var Friel seks måneder ved Tyrone Guthrie Theatre i Minneapolis. Læretiden her fikk stor innvirkning på hans kunstneriske utvikling. I 1980 startet Friel teatergruppa "Field Day", et politisk bevisst turneteater sammen med skuespilleren Stephen Rea.

I sine skuespill tar Friel utgangspunkt i sin egen irske hverdag, og på en ny måte knytter han sammen det irske språk og temperament. Han skriver med sin egen humor, poesi og varme - alltid med det enkelte mennesket i sentrum. Å være kunstner i Irland i dag betyr at man er politisk. I sitt forfatterskap setter Friel ord på en hel nasjons avmaktfølelse.

De fleste av skuespillene hans er lagt til Ballybeg, en mytisk, fiktiv landsby i Donegal. Ballybeg er et mikrokosmos som kan representere alle småbyer rundt i verden.

Et hovedtema i alt han skriver er emigrasjon, ikke nødvendigvis den fysiske. "Man kan være flyktning i sitt fedreland", sier Friel. Her er et av flere møtepunkter mellom forfatterne Friel og Turgenjev: "...ens sanne fedreland, er ikke det der hvor man har møtt mest kjærlighet, hvor ens hjerte og ånd føler seg mest hjemme?" sa Turgenjev.

Friels største suksesser som dramatiker er foruten "Philadelphia, Here I Come!", "Aristocats", "Faith Healer" og "Dancing at Lughnasa" som også er spilt på to norske teatre. Forfatterskapet blir plassert på høyde med Sean O'Casey og John Millington Synge. Foruten sin egen dramatisering er han meget anerkjent for sine dramatiseringer av russisk litteratur, for sine noveller og oversettelser av Tsjekov.

Svein Erik Brodal er gjest i rollen som Nikolaj, faren til Arkadij. Han har vært teatersjef på Det Norske Teatret i en årrekke - samtidig har han hatt tid til en rekke skuespilleroppgaver der, på andre teatre, i radio og fjernsyn.

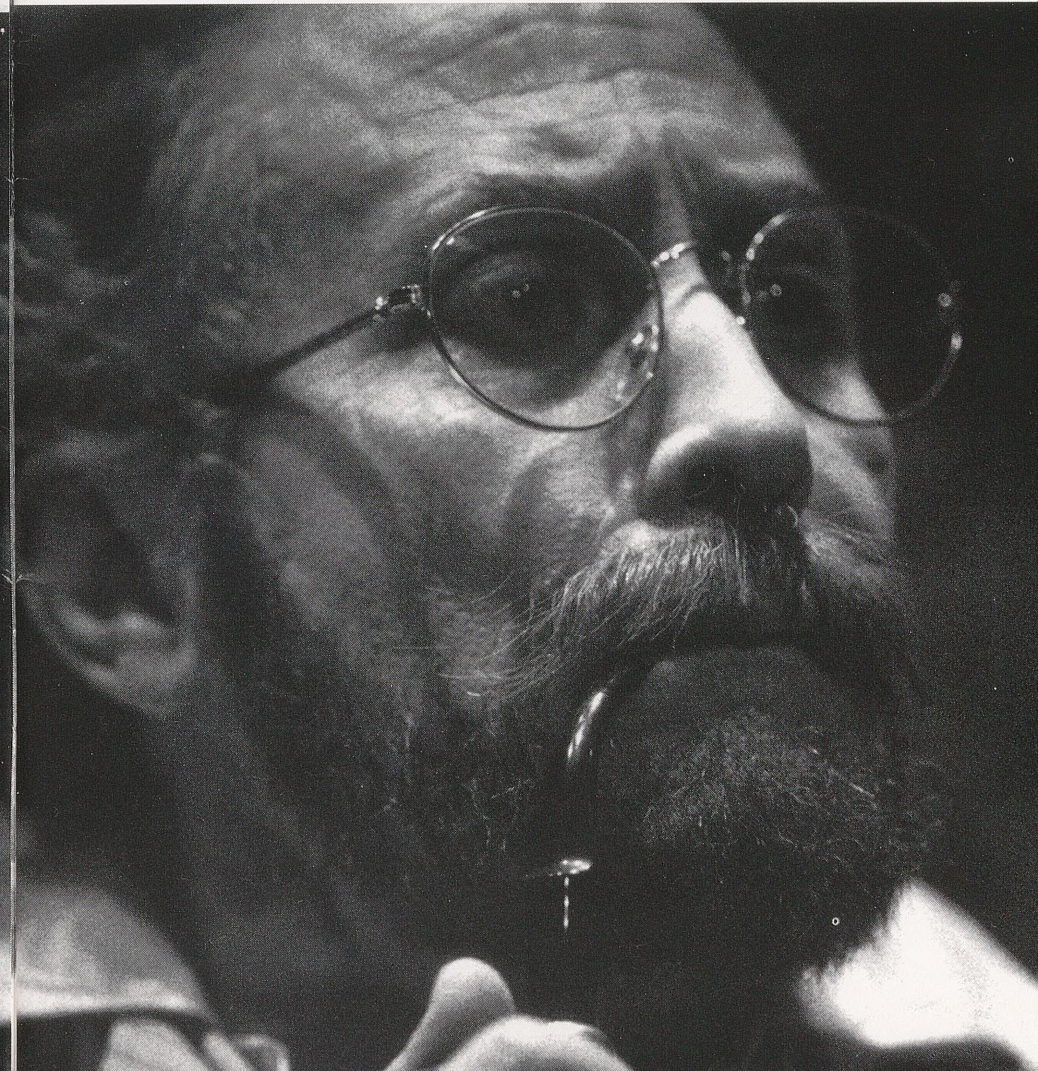
LIVET ER DEN EVIGE KILDEN TIL ALL KUNST

Hvis jeg skal skrive om noen eller noe må jeg først se - se det så tydelig og klart som jeg ser Dem foran meg...

Jeg kan ikke "finne på noe", både fabelen og de handlende personene har jeg alltid opplevet i mitt eget liv... alt, som er vellykket i mine verk - som blir betraktet som godt, er gitt meg av livet og er aldri oppfunnet av meg... Livet er i det hele tatt kunstens evige kilde...

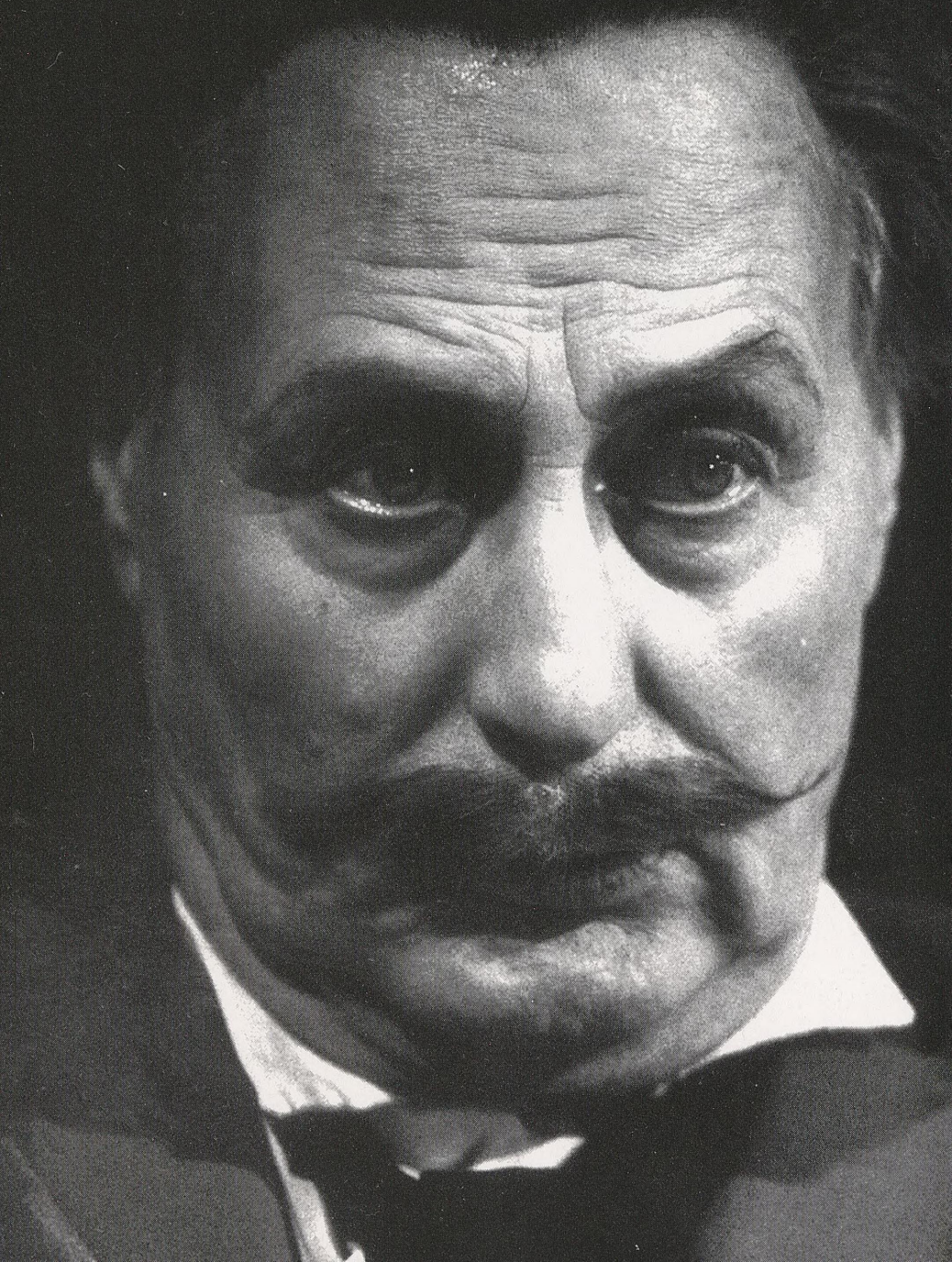
En forfatters høyeste lykke er å gjengi sannheten like sterkt og presist som virkeligheten, selv når denne sannheten ikke er i overensstemmelse med ens egne overbevisninger...

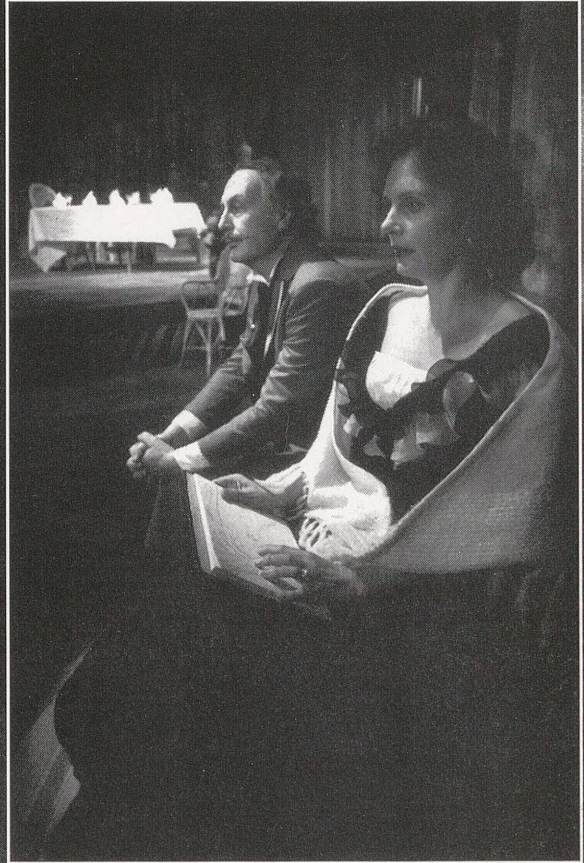
Ivan Turgenjev

"Å bevare et ungt hjerte helt opp i alderdommen er vanskelig og litt latterlig. Allikevel må den prise seg lykkelig som ikke har mistet troen på det gode og på viljens makt, og som har bevart sin lyst og kraft til å handle."

Ivan Turgenjev

TO TEATERMENNESKER I KONSENTRERT ARBEIDE

Alexandra Myskova, av alle på teatret kalt Sascha - og Adele Ånggård er de to dyktige kvinnene bak kveldens forestilling på Centralteatret.

Det er første gang de jobber sammen, Sascha holder trådene samlet i sitt regigrep og i sin skuespillerinstruksjon, Adele har skapt rommet, kostymene og atmosfæren på scenen. De ligner hverandre - ikke rent fysisk - men i sin enorme hengivenhet til teatret, i sitt utrettelige arbeid - og i den lykkelige forelskelsen i teatret - som har vært like heftig, flammende og sterk i et helt liv.

Begge to er kvinner med en enorm erfaring, kvinner som har sitt hjem der hvor de til enhver tid jobber - mer enn der de måtte bo.

Sascha er for norsk å regne for oss, selv om hennes røtter og oppvekst er fra kulturbyen Praha - og hun har en forståelse for den sentraleuropeiske kultur som er unik. Hennes dype tilhørighet med en levende og variert kultur, som er slavisk like så mye som nordisk - sammen med hennes menneskelige innsikt - er en kombinasjon som gjør Sascha til en sjelden personlighet i norsk teater. Hun trenger ned i sitt stoffområde på mange måter, hun skjønner hva det vil si å være hjemløs - å være språkløs i et nytt land - å måtte skape seg en ny tilværelse med en sammensatt bagasje som ikke andre umiddelbart kan forstå rekkevidden av... Men, i løpet av de mange år hun har beriket norsk teaterliv, har hun klart å sette preg på både teatret - og de hun arbeider sammen med. Gang på gang har hun vist oss en forståelse for både gamle og nye klassikere, som Schiller og Tsjekhov, Anouilh og Arthur Miller - og gjennom sin egen innsikt har hun gitt oss en ny forståelse. Da hun feiret sin 70-års dag i vår ble hun hedret med Kongens fortjenstmedalje i gull. Lett rødmende sier hun stolt at det er et av hennes livs

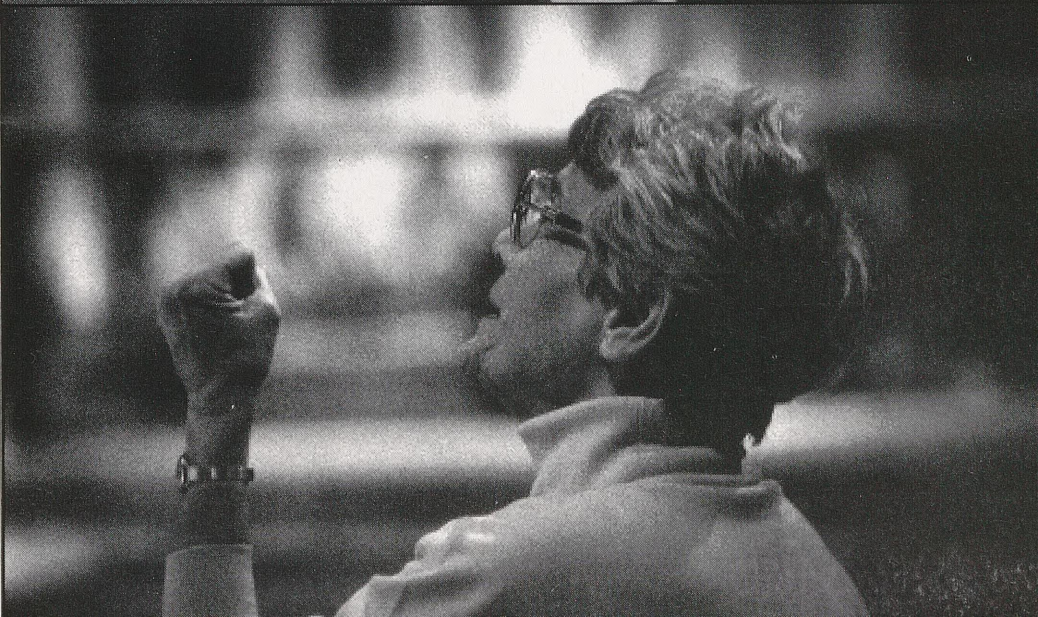
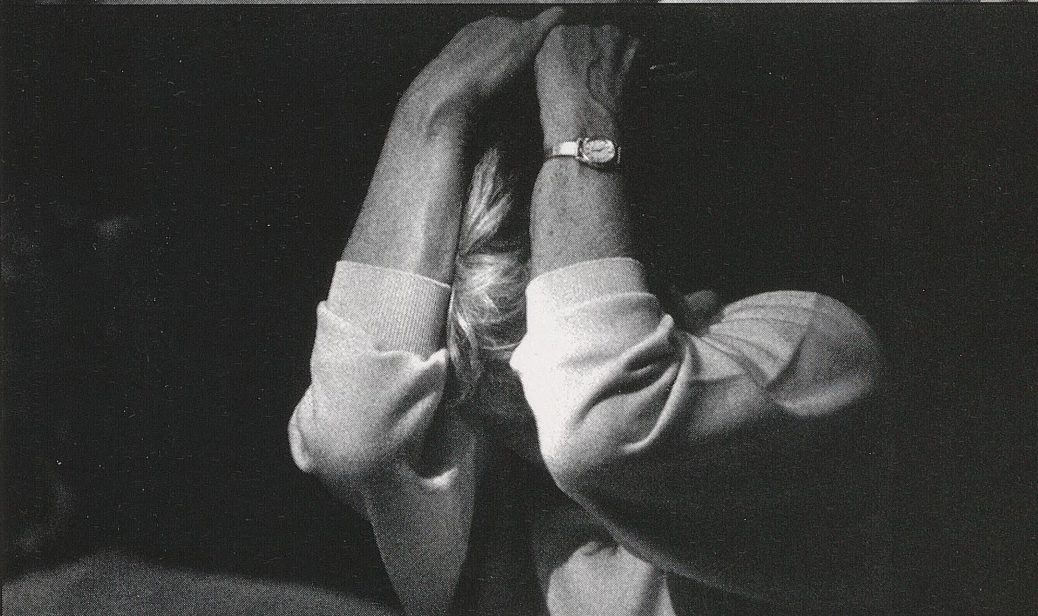
største opplevelser. Så norsk er hun altså blitt!

Adele og Sascha snakker samme språk. De forstår hverandres intensjoner - og hjelper til å løse hverandres problemer - slik at forestillingen skal bli helhetlig og ekte. Det er første gang de to samarbeider, men Sascha så Adeles scenografi i Peter Brooks oppsetning av *King Lear* i Praha for mange år siden.

Adele bryter på engelsk og svensk - så mange år i utlandet hvor samarbeidsspråket har vært engelsk har satt seg fast! Hun har søkt utallige utfordringer, og fått gjennomføre dem - hun har jobbet med store opera og ballett forestillinger i London, Paris og i Oslo - og hun har arbeidet med små teatergrupper i Polen, i Helsingborg og på en rekke scener rundt i verden. Hun har hatt flere separatutstillinger som maler, og griper til penslene så snart hun ikke arbeider døgnet rundt på et teater. "Teatret er mitt liv", sier hun, uten snev av klisje. "Der är jag som lyckligast! Skriv det!" sier hun, med en inderlighet i stemmen som tilhører familien av teatermenneskers spesielle kjennetegn.

Adele Ånggård/Alexandra Myskova

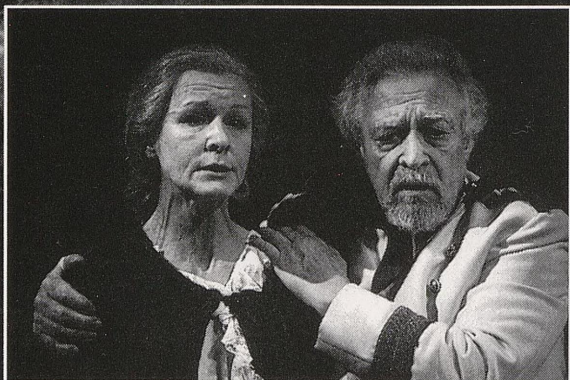
VEIEN TIL KJÆRLIGHETEN

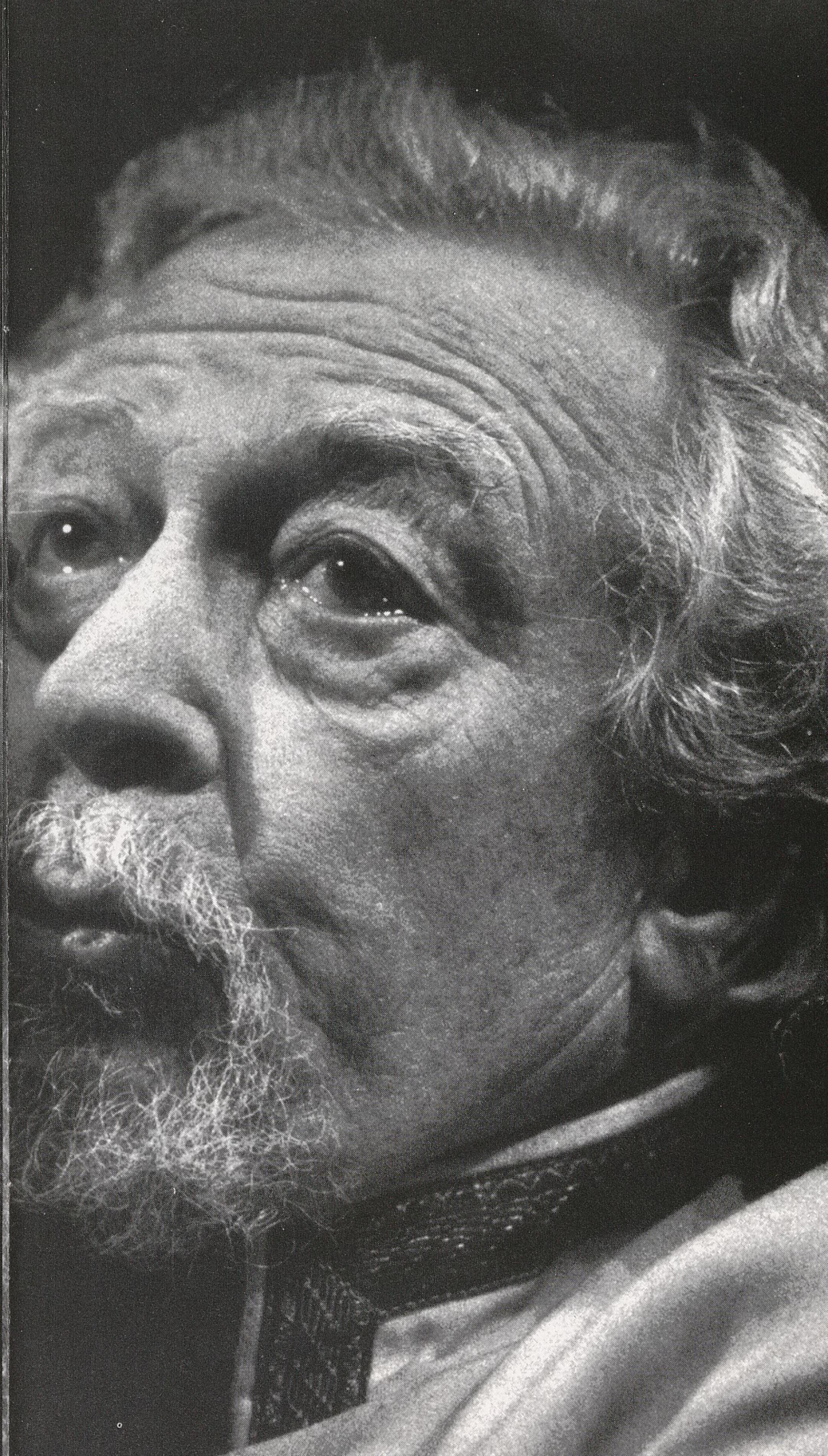
Alle følelser kan føre til kjærlighet, ikke bare til lidenskap, alle: Hatet, medfølelsen, likegyldigheten, ærefrykten, vennskapet, angsten, til og med selvforakten. Ja alle - så mange som er i deres sinn. Kun en gjelder ikke - takknemligheten.

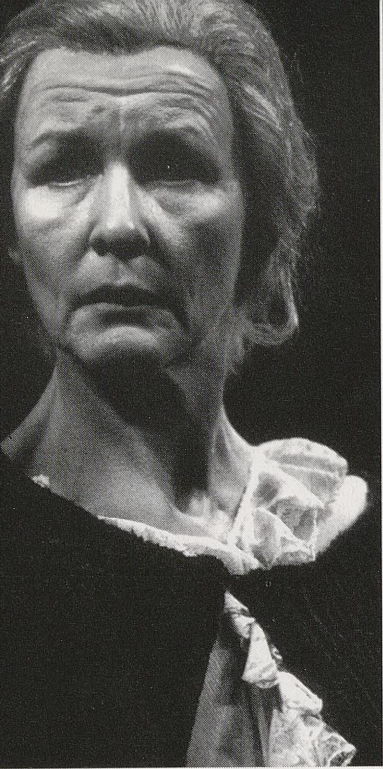
Takknemligheten er en skyld, og enhver betaler sine skyldere.

Men kjærligheten er ikke et betalingsmiddel.

Ivan Turgenev

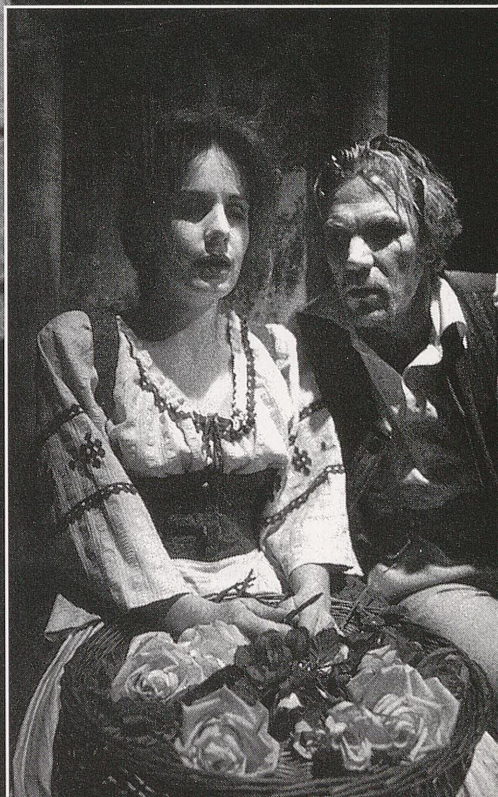

"... jeg er fremfor alt realist, det eneste som interesserer meg er den levende sannhet som står skrevet i det menneskelige ansikt. Jeg er like glad med alt som er overnaturlig: jeg tror ikke på systemer eller absolutte sannheter."

Ivan Turgenejev

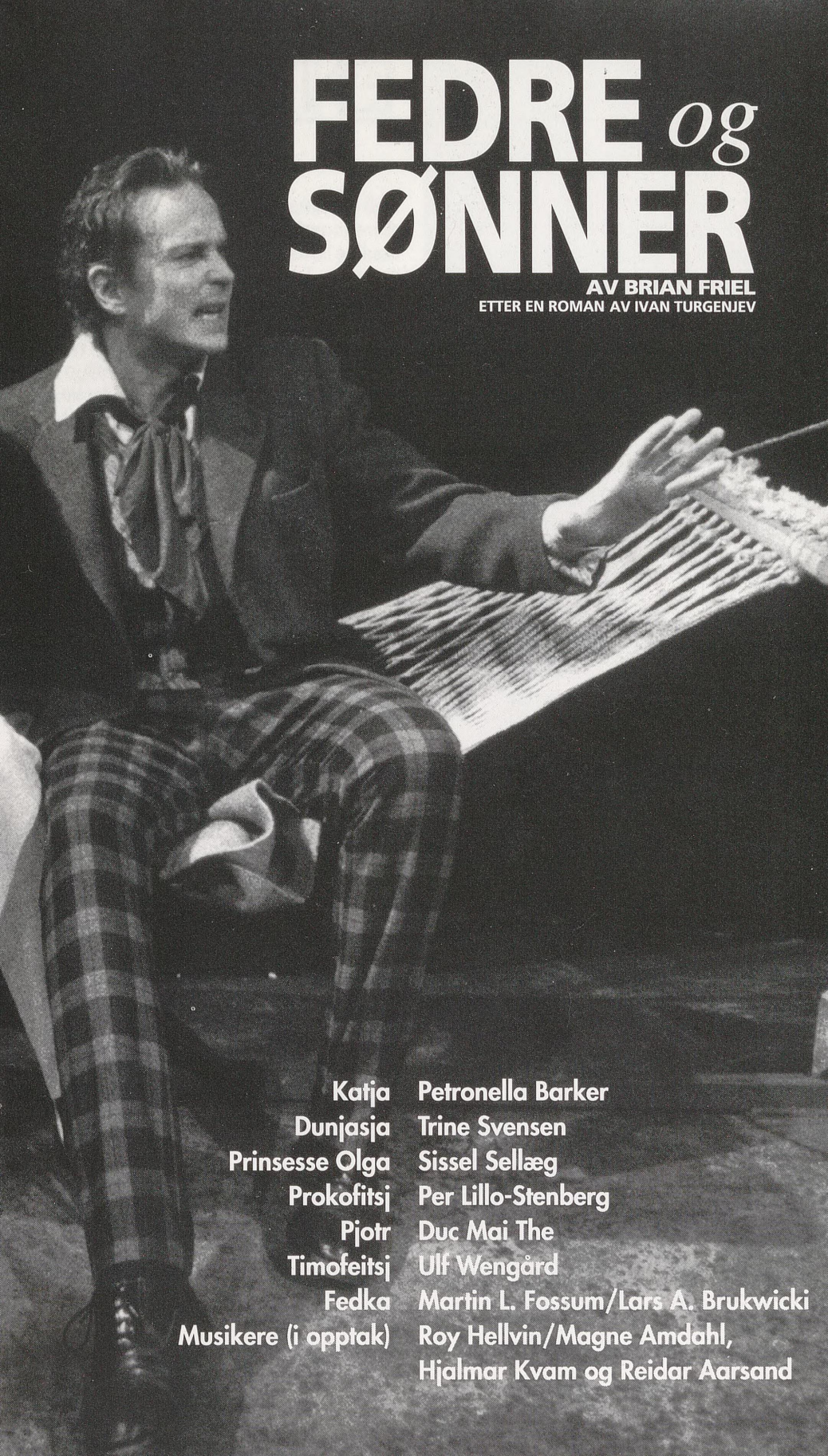

Regi: Alexandra Myskova
Scenografi og kostymer:
Adele Ånggård
Lys: Trond Sætre
Hår/Sminke: Lillan Winther
Inspisient:: Roger Fossum
Suffli : Birgitta Bjørnstad
Premiere på Centralteatret
3.12.92
Foto og lydopptak under
forestillingen er stengt forbudt.

Arkadij	Dennis Storhøi
Bazarov	Per Frisch
Nikolaj	Svein Erik Brodal
Pavel	Helge Reiss
Bazarov d.e. (Vasilij)	Knut M. Hansson
Arina	Unni Evjen
Fenitsjka	Ingrid Vollan
Anna Sergejevna	Marit Østbye

FEDRE *og* SØNNER

AV BRIAN FRIEL
ETTER EN ROMAN AV IVAN TURGENJEV

Katja	Petronella Barker
Dunjasja	Trine Svensen
Prinsesse Olga	Sissel Sellæg
Prokofitsj	Per Lillo-Stenberg
Pjotr	Duc Mai The
Timofeitsj	Ulf Wengård
Fedka	Martin L. Fossum/Lars A. Brukwicki
Musikere (i opptak)	Roy Hellvin/Magne Amdahl, Hjalmar Kvam og Reidar Aarsand

OM TURGENJEV OG

AV Helena Krag

Napoleon går til angrep på Russland i 1812, Moskva brenner – men det hele ender med fransk nederlag og russernes triumferende inntog i Paris. Russland er for alvor blitt en stormakt Vesten må regne med. Men Vesten trenger også inn i Russland... Aldri før har så mange russere oppholdt seg i Europas toneangivende by som disse glade offiserer som omsider vender hjem fra Paris. Og de bringer med seg nye tanker og idéer. Det er på denne tid (1818) at *Ivan Sergejevitsj Turgenjev* blir født.

Han vokser opp på landet, på godset Spasskoje i et uharmonisk hjem. Hans far – en vakker, men vek offiser – giftet seg med moren for pengenes skyld. Og moren – Varvara Petrovna – er familiens overhode. Hun er uhyre rik, hennes families historie er gjennomvet av mord, incest og økonomiske forbrytelser.

I alle Turgenjev-biografier er morens ødeleggende innflytelse tillagt stor vekt. Hun så på seg selv som en dronning og oppførte seg som en despot. Mens ektemannen tok seg vakre elskerinner blant de livegne tjenestepikene, lot hun sin hevntørst og ulykke gå ut over de livegne – og over sine to sønner, Ivan og Nikolaj – som fikk pryl nesten hver dag. Samtidig elsket hun dem grenseløst – de var jo hennes eiendom...

Fjorten år gammel begynte Ivan Turgenjev på universitetet i Moskva. En stillferdig, drømmende gutt som elsket litteratur, som i reaksjon mot familien ble republikaner og hengte portrett av en fransk revolusjonær opp i værelset sitt. Senere gikk turen til Tyskland, til universitetet i Berlin. To og tyve år gammel kom han tilbake til Spasskoje. Men å leve hos moren skulle vise seg umulig – hun var med årene blitt nærmest sinnssyk. Turgenjev dro til St. Petersburg.

I St. Petersburg hendte så noe avgjørende. Første november 1843 ble en merkedag, det var den dagen han

traff Pauline Viardot, den store spanske sangerinnen. Fra nå av fulgte han Pauline hvor hun enn reiste. Pauline var gift. Turgenjev ble venn av hele familien – av ektemannen og barna. Ingen vet om Turgenjev var Paulines elsker – og det som egentlig betyr noe i denne sammenheng er at fra nå av begynte hans liv i utlendighet. Størstedelen av sitt liv bodde han i Paris, bare avbrutt av korte besøk i Russland. Han unngikk mest mulig å se barndomshjemmet igjen – det rommet for mange bitre minner.

I utlandet er det han for alvor begynner å skrive. Hans debut «En jegers dagbok» (1852) er fylt av all den utsøkte naturskildring Turgenjev skulle bli så berømt for. Samtidig er den en sviende kritikk av livegenskapet. Kritikken var indirekte, tendensdikter ble Turgenjev aldri. Så følger en rekke romaner, av dem er «*Fedre og sønner*» den mest kjente – og den mest aktuelle.

I februar 1861 ble livegenskapet opphevet i Russland, og samme sommer avsluttet Turgenjev arbeidet med «*Fedre og sønner*». 1861 er et viktig år i Russlands historie. Det betyr slutten på en epoke, slutten på den naive drømmen om at opphevelsen av livegenskapet ville løse alle problemer. Bøndene ble fri – men *jorden* fikk de ikke, den friheten de fikk var ofte friheten til å sulte ihjel. På den annen side, skapte bøndenes frigivelse store problemer, ikke minst for små-godseierne. Samtidig vokste en ny revolusjonær ungdom fram – en ungdom som utålmodig erklærte: «Det som kan ødelegges, bør ødelegges! La oss slå løs – til høyre og venstre, la oss rive ned!» Fedrene hadde sett sin oppgave i å bygge opp, de unge – som så alle manglene – ble besatt av å rive ned...

«*Fedre og sønner*» handler om den evige konflikten mellom generasjonene – ikke ut fra personlige motiver, men en konflikt som skyldes helt motstridende livsanskuelser. I historisk perspektiv

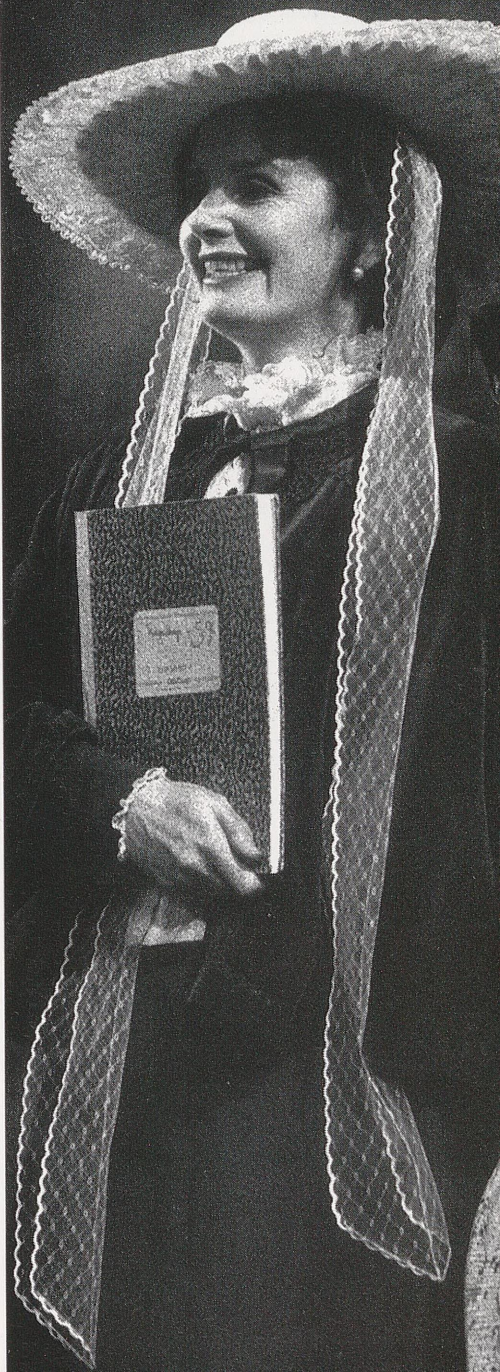
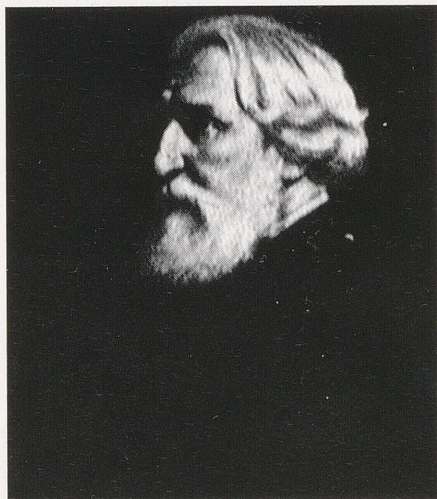
HANS TID

kan en trygt si at denne boken dreier seg om den åndskamp vi idag er midt oppe i – det mener en ihvertfall i Russland: «Fedre og sønner» er en aktuell bok, en bok om oss selv og vår tid. Idag er det fedrene som har rett, imorgen barna, så fedrene igjen. Bazarovs tragedie kommer av at han ikke anerkjenner noe prinsipp. Og vi opplever idag at istedenfor alle gamle absolutter og prinsipper – finner vi bare tomheten» (fra «Ogonjåk», juni 1992).

«Fedre og sønner» vakte storm da den ble utgitt i Russland. De konservative gratulerte Turgenjev med at han hadde avslørt det unge Russland, de radikale mente han hadde tegnet en karikatur av ungdommen. Turgenjev erklærte forgjeves: «Bortsett fra Bazarovs syn på kunsten, deler jeg alle hans meninger.»

I 1883 døde Turgenjev i Paris. Hans lik ble brakt til Russland, hans begravelse i St. Petersburg lignet mest et triumftog. Politiske fanger fra alle Russlands fengsler lot legge ned en krans med innskriften: «Fra de døde til den udødelige». En stor menneskemengde fulgte den ensomste av alle russiske diktere til graven.

Ivan Turgenjev, malt av V.G. Perov i 1872

Marit Østbye gjester Oslo Nye Teater/Centralteatret i rollen som Anna Sergejevna. Hun er for tiden ansatt på Riksteatret og har spilt på en rekke scener i landet, samt i fjernsyns- og radioteatret.

Fra romanen RØK

... alt synes å være i evig skiften, det ene billede erstatter det annet, det ene fenomen følger etter det annet, men i virkeligheten blir alt ved å være likedan: alt styrter avsted, alt skynder seg fremad, ingen vet hvorhen, og alt svinder uten å etterlate sig spor, uten å ha oppnådd noget som helst; nu har vinden snudd sig, alt styrter avsted i motsatt retning, og straks er den febrilske og unyttige lek i gang på ny...

Ivan Turgenejev

R U S S

veksling mellom

Mens resten av Europa ble rystet av økonomiske og politiske omveltninger, hvilte ennå så sent som omkring midten av århundret "det hellige Russland" tilsynelatende trygt på det en ledende minister kalte de tre grunnpilarene: "ortodoksi, autokrati og nasjonal selvbevissthet".

Selvherskeren Nikolai I (1825-55) har stort sett med rette gått inn i historien som "Europas gendarm", symbolet for vilkårlig maktutøvelse, kosakkstyre og meningsundertrykkelse. Midt i liberalismens århundre gjorde han et desperat forsøk på å styre sitt veldige rike som en evelvidig politistat.

Minnene fra dekabristoppøret (1825) og senere begivenheter som det polske opprøret i 1830 og den europeiske revolusjonsbølgen i 1848 fylte ham med en konstant revolusjonsfrykt og fikk ham til å bygge opp sensur- og overvåkningssystem uten tidligere sidestykke. Universiteter, skoler og intellektuelle ble kontrollert særlig nøye. Det ble opprettet et organ for dette formålet i det keiserlige kansellis tredje avdeling, "keiserens øye og øre". Samtidig ble kontakten mellom russiske borgere og utlendinger vanskeliggjort for å hindre ideologisk smitte.

Tsarens person bør likevel ikke tillegges altfor stor betydning når det gjelder utforming av den reaksjonære politikken. Denne var i grunnen en logisk følge av det russiske samfunnssystemet, som på den ene siden bygde på selvherskerdømmet og på den annen på livegenskapet. Tsaren og hans embedsmenn var avhengige av godseieradelen, som fungerte med enslags utøvende og dømmende myndighet overfor de livegne. Selv om Nikolai I etter eget utsagn betraktet livegenskapet som et stort onde, mente han at han på grunn av adelens motstand ikke var i stand til å avskaffe det. Selv innen regjeringkretser innså stadig flere ulempene med det rådende sosiale og politiske system, som hemmet landets økonomiske utvikling og på den måten på lengre sikt reduserte dets mulighet til å hevde sin stormakts-

LAND

frost og tøvær

stilling. Men den eneste mulighet for forandring syntes å ligge i en nedbygging av selvherskerdømmet, og til et slikt offer var Nikolai I ikke forberedt.

Med Krimkrigen og Nikolai I's død ble situasjonen forandret. Det militære nederlaget hadde vist Russlands svakhet, og opinionen krevde nå modernisering og reformer. Derfor ble de første årene av den nye tsaren Aleksander II's regjering (1855-81) en periode med liberale reformer som var mer avhengig av tidsomstendighetene enn av herskerens person, for Aleksander var i grunnen i likhet med sin far tilhenger av selvherskerdømmets prinsipper.

Den mest kjente av Aleksander II's reformer var den såkalte emansipasjonsakten av 1861, som avskaffet livegenskapet.

Tre år senere kom en ny rettsordning, som innebar at det russiske rettssystemet nærmet seg det vesteuropeiske. Rettssakene ble offentlige, likhet for loven ble fastslått, domstolene ble gjort uavhengige av statsmakten, et juryssystem ble innført etter britisk mønster, og privatpersoner skulle i retten få bli representert av advokater.

Istedenfor godseierne, som nå ikke lenger tok seg av lokaladministrasjonen, ble det opprettet en slags distriktråd, semstvoene, som hadde til oppgave å behandle spørsmål om undervisning, sykepleie, veivesen og fattigvesen. Grunnlaget ble lagt for lokalt selvstyre.

Disse reformene førte imidlertid ikke til noen gjennomgripende systemforandring. Selvherskerdømmets grunnvoller ble ikke rystet. Den halvhjertede reformpolitikken, som for øvrig snart ble oppgitt, kunne følgelig ikke blidgjøre den mer radikale opposisjonen. 1870-årene skulle bli nihilistenes og de politiske attentaters tiår. Den manglende løsning på Russlands sosiale og politiske problemer førte til keiserens blodige død i 1881 og på lengre sikt til revolusjonene i 1905 og 1917.

Fra Aschehougs Verdenshistorie, bind 11 «Det sterke Europa» av Lars-Arne Norborg, 1986.

**SAMTALE MELLOM FJELLENE
JUNGFRAU OG
FINSTERAARHORN**

Jungfrau sier til sin nabo:
"Hvad nytt? Hvad foregår der
nede?"

"Det er det samme fremde-
les," sier Finsteraarhorn. "Det
samme billede. Det er smått
og rotet. Vannenes blå, skoge-
nes sorte, urens grå farve.
Omkring disse ujevnheter ser
man disse stygge, små insek-

tene på to ben, vet du, som
ennu aldri har greiet å besudle
hverken dig eller mig."

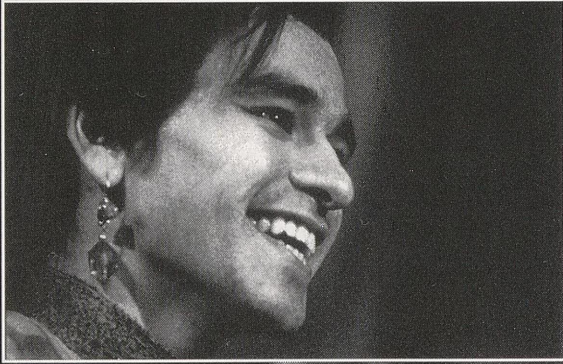
"Mennesker?"

"Ja, mennesker".

Tusener av århundrer går ...
ett øieblikk.

"Enn nu da?" spør Jungfrau.

"Det ser ut som om der er fer-
re av disse insektene", brøler
Finsteraarhorn. "Det er lysere.
Vannene er blitt smalere, skog-
ene er skrumpet inn."

Atter går tusener av år... ett øieblikk.

"Hvad ser du?" sier Jungfrau.

"Omkring oss er det litt renere... Men lengre nede, i dale-
ne, er der ennu nogen flekker
og noget som rører sig."

"Og nu?" spør Jungfrau etter
nye årtusener... ett øieblikk.

"Nu" svarer Finsteraarhorn,
"nu er det bra. Alt er pent og
rent, skinnende hvitt hvorhen
en ser. Sne overalt, vår kjære

glatte, jevne sne, og så is. Alt
er frosset. Det er bra nu. Ro
overalt."

"Det er godt" svarer Jungfrau.

"Men vi har skravlet nok nu,
kamerat. Det er på tide å
sove".

"Ja, det er på høi tid!"

De veldige fjelle sover, og den
klare, grønne himmel sover
den også, over jorden som er
blitt stum for all evighet.

Ivan Turgenjev

MØTER MED TURGENJEV

Jeg tilbragte i går en hyggelig dag sammen med Ivan Turgenjev, for hvem jeg leste de et hundre og femten sider av *Den hellige Antonius* som er ferdig. Hvorefter jeg leste høyt for ham nesten halvparten av *Siste Sanger*. For en tilhører! og for en kritiker! Han blendet meg ved dybden og klarheten i sitt litterære skjønn. Ak, om alle de som befatter seg med bokkritikk hadde kunnet høre ham, for en lærepenge de skulle ha fått!

Gustave Flaubert

Møtet med Turgenjev venter på ethvert menneske på dets livsvei. Slik var det for oss, slik vil det fortsette å være, fra generasjon til generasjon, så lenge mennesket streber etter det gode og den menneskelige bevissthet består; så lenge det uforgjengelige russiske språk består på denne jord, som i Turgenjevs bøker har funnet sin reneste form ...

Tsj. Ajtmatov

Turgenjev maktet å beskrive en objektiv livsfremstilling som ren poesi, å heve den opp på de kunstneriske idealers høyder.

Jan Neruda

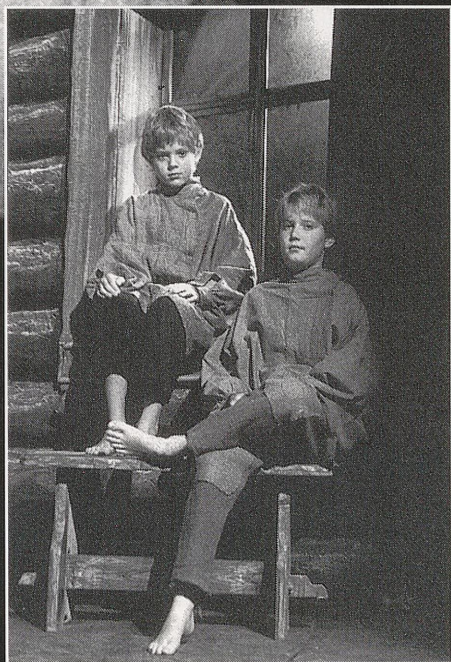
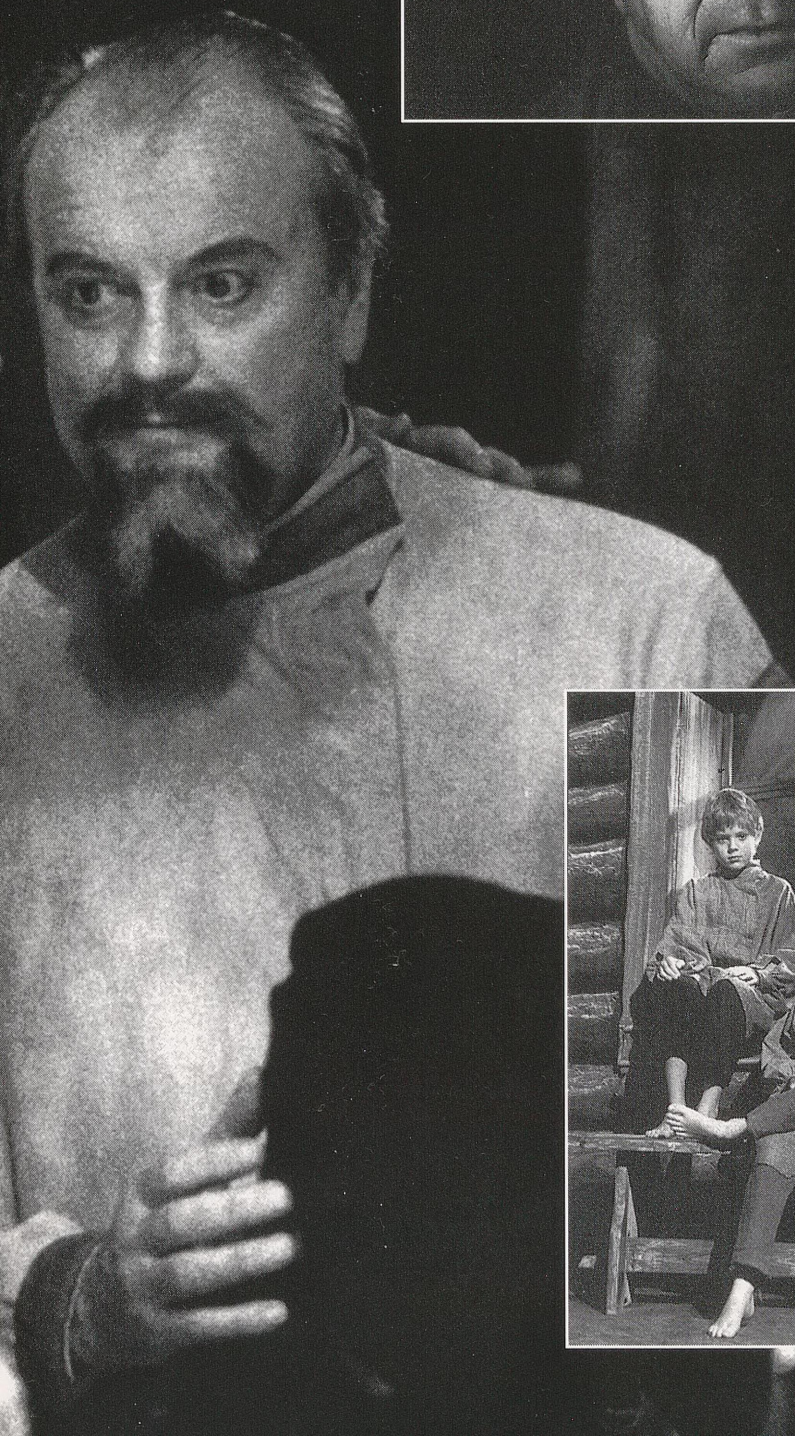
Han er en så menneskelig ånd med så dyp og omfattende medfølelse ... Det poetiske element er alltid til stede, og blinker - uten at det realistiske bakenforliggende feltet går tapt.

Henry James

... for oss utelukkede amerikanere er det allikevel mulig å forstå hans helter, å le av dem - og elske dem.

Sinclair Lewis

PANIKK

på Italiensk
AV TOM KEMPINSKI

MED: KARI-ANN GRØNSUND - AUD SCHØNEMANN - PER CHR. ELLEFSEN
IVAR NØRVE - ANDERS HATLO - ANNE KRIGSVOLL - ROAR KJØLV JENSSEN
NINA GARD ØYEN - MARIT SYVERSEN

REGI: BJØRN SÆTER - SCENOGRAFI: PER OLAV A. AUSTDAHL
KOSTYMER: RAGNHILD WANG

HOVED

SCENEN

SAMTIDIGE OG KOMMENDEFORESTILLINGER

KOMMER PÅ HOVEDSCENEN

HÅRFIN BALANSE

av Edward Albee
oversatt av Jens Bjørneboe

En moderne amerikansk tragikomedie, om moderne, frustrerte mennesker - som har nok drinker, biler og statussymboler. Men hva skjer når ens datter skiller seg for 4. gang? Og ens beste venner flytter ubedt inn i huset - for å bli der på ubestemt tid - fordi de har møtt en følelse som heter ANGST?

Albees karakterisering av ulykkelige, nevrotiske mennesker er skarp og morsom. Hans mesterverk *Hvem er redd for Virginia Woolf?* har en klar konkurrent i dette stykket fra 1966.

I rollene møter vi Arne Aas, Bente Børsum, Eli Anne Linnestad, Ingrid Vollan, Helge Reiss og Bentine Holm.

Instruktør: Kirsten Sørlie
PREMIERE 6.2.93.

KOMMER PÅ CENTRALTEATRET

GUTTENE VED SIDEN AV

av Tom Griffin

Endelig et stykke teater som behandler omstendigheter rundt det å være - og omgås - mentalt handicappede. Og som gjør det med forbløffende mye humor, varme og poesi. Stykket er ikke en utlevering av tilbakestående, når vi ler, ler vi med dem - aldri av dem. Vi sitter igjen med beundring for de fire gutta vi møter i stykket og for Jack som passer på dem. Men beundringen blir aldri sentimental, den er direkte og ærlig.

GUTTENE VED SIDEN AV er spilt på over 200 teatre i USA, og har siden urpremieren i 1986 gått sin seiersgang over hele verden. Det er tidligere oppført to ganger i Norge - men settes nå opp for første gang i Oslo.

I rollene treffer vi bl.a. Kim Haugen, Per Chr. Ellefsen, Ingar H. Gimle, Ivar Nørve og Duc Mai The.

Regi: Birgitte Halling-Koch.
PREMIERE 13.2.93.

PÅ DUKKETEATRET

ASK OG EMBLA

blant guder og jotner
spilles frem til 26. - mars 1993.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

<p>Kontorrekvisita</p> <p>ANDVORD</p>	<p>Trykksaker</p> <p>enersens trykkeri a.s</p>	<p>Trelast</p> <p>H.C.THAUGLANDS TRÆLASTFORRETNING A/S</p>
<p>Kopieringsmaskiner</p> <p>Kopi og Data a.s</p>	<p>Elektriske installasjoner</p> <p>OWESEN A/S</p>	<p>Scenebelysning</p>

IR-anlegg for hørselsvake

Både Oslo Nye Teater og Centralteatret er utstyrt med Sennheiser infra-rødt anlegg.

Tilleggsutstyret du trenger for å ha nytte av dette, får du låne av garderobebetjeningen

i foajéen. Lån av utstyr er gratis! Vennligst husk å levere lånt utstyr tilbake etter bruk!

Rullestoler

P.g.a. brannsikring er det avsatt spesielle plasser for rullestolbrukere.

Vennligst opplys om dette ved bestilling/kjøp av billett(er). Både Oslo Nye Teater og

Centralteatret har rullestolheis. Ta kontakt med inspektøren/garderobebetjeningen ved ankomst!

Teatrene har handikoptoilet.

Salgskontoret gir ytterligere opplysninger på tlf. 42 12 00.

Pelskåpe/dyrt ytterplagg

Nå kan du få låst fast din pelskåpe i garderoben. Tjenesten er gratis. Kontakt betjeningen.

Mindre arrangementer? Spise?

Salgskontoret er behjelpelig med å tilrettelegge mindre arrangementer (maks. 100 personer) i forbindelse med teaterbesøket. Det kan omfatte servering av drikke, enklere bespising (snitter) i vår publikumsfoajé (2. etg.) eller anbefaling av spisesteder i teatrets nærhet. Vennligst ta kontakt hvis dette høres interessant ut for Dem.

Teaterkontakt

Oslo Nye har en ordning med teaterkontakter rundt om i forskjellige firmaer, lag og organisasjoner.

Disse kontaktpersonene er teatrets ombud og får tilsendt informasjon, spilleplan og invitasjon til førforestillingerne på nye oppsetninger.

Salgskontoret inviterer også til hyggelige sammenkomster hvor teatersjefen orienterer om repertoarplaner og kommende forestillinger.

Hvis ikke din arbeidsplass/organisasjon/forening allerede har en teaterkontakt, og du synes dette kan være noe for deg, ser vi gjerne at du tar kontakt med salgskontoret ved teatret, tlf. 42 12 00 linje 215 eller 216.

Rabatter

Grupperabatt:

Ved kjøp av 10 til 29 billetter gis 10% rabatt. Ved kjøp av 30 billetter eller flere gis 20% rabatt. Ved kjøp av hele forestillinger gis 25% rabatt.

Honnørrabatt:

Pensjonister og trygdede får ca. 50% rabatt på 2 billetter ved å vise gyldig legitimasjon/trygdekort.

Skole/student/soldatrabatt:

Skoleelever (under 16 år) samt studenter med gyldig studiekort, og vernepliktige med vernepliktsbok får ca. 50% rabatt på 1 billett.

Blodgivere ved Blodbanken, Ullevål Sykehus samt Røde Kors Blodsenter, Rikshospitalet:

Blodgivere får tilbud om 1 billett til ca. 50% på mandager og tirsdager. Eget stempelt kort skal leveres i billettluken. Spør etter kort når du gir blod!

NBI! Rabatter MÅ avtales ved bestilling/kjøp av billetter.

Parkering

Slutt å leite etter P-plass! I lsbens romslige P-hus som ligger 3-4 min. gange fra teatret kan du nå stå trygt parkert fra kl. 17.00 til kl. 24.00 for kun kr. 25,-. Dette er både billigere og sikrere enn å parkere på gateplan.

Betalingskort:

Nå kan du i vår billettluke betale med ditt plastbetalingskort. Vi tar samme kort som minibanker, bensinstasjoner, butikker m.m. Se oppslag ved kassene!

Gavekort:

Det er ikke lett å finne gaver til «den som har alt», og da er kanskje et gavekort som kan byttes til teaterbilletter noe å tenke på!

Gavekort pålydende kr. 100,- fåes kjøpt i våre billettluker.

Teaterabonnement:

Det er nesten alltid en eller annen form for teaterabonnement tilsalg ved teatret.

Opplysninger fåes ved henvendelse til vår abonnementsjef (tlf. 42 12 00 linje 213) eller i billettluken.

OSLO NYE TEATERS LEVERANDØRER

ADMINISTRASJON:

Teatersjef:	Varden, Janken
Økonomsjef:	Heger, Lise Bruu
Salgs-markedsjef:	Tviberg, Arvid
Teknisk sjef:	Horn, Per
Produksjonssjef:	Juniszewski, Jacek
Sekretær:	Ward, Eva
Prod.sekretær:	Rørstad, Hanne Lise

BUD: Kjærvik, Laila

ARKIVAR: Andersen, Odd

BILLETLUKE:

Billett-kasserere:	Enger, Carsten Jan
	Kristiansen, Inger
Lien, Håkon	Molvik-Hansen, Ida
	Sneve, Ursula

CENTRALTEATRET:

Garderobe-ledere:	Clausen, Benita
	Åsaton, Vera
Garderobebejenter:	Dahl, Anne
Paley, Mona	Sørum, Liv
Sunde, Line Trangsrud	
Inspektører:	Hauger, Knut Kristian
	Kreim, Pål
Lysmestere:	Alvim, Mari
Wangenstein, Øyvind (vik.)	Pedersen, Per (perm.)
	Sætre, Trond
Scenemestere:	Eriksen, Svein André
	Valderhaug, Paul Johnny
Sceneteknikere:	Andersen, Morten
	Thorbjørnsen, Knut
Rekvisitører:	Buchanan, Karina
	Aas, Ingrid
Renhold:	Christensen, Magnhild
	Bjurgren, Cecilie
	Reiss, Esther

DRAMATURG:

DUKKETEATRET:

Billett/salg:	Anne Horgen
Dukkespillere:	
Germeten, Kjersti	Kiran, Stein
Ruud, Anne-Lise	Skjølsvik, Per
Wang, Ragnhild	Wiulsrød, Knut
Inspektør:	Horgen, Rolf
Prod.teknisk ansvarlig:	Graff, Trond
Renhold:	Fahem, Habib Ben Mokhtar

GARDEROBE - Hovedscenen:

Garderobeleder:	Sørensen, Turid
Garderobebejenter:	Fosheim, Wenche
Gdoura, Kristin Haug	Krüger, Michael Andreas
Løvseth, Nicolai	Nielsen, Aslaug
Reisvang, Astrid	Syversen, Berit
Aarnes, Titti	

INSPEKTØRER:

Christiansen, Jack	Midtsjø, Kari
	Hedberg, Nan

INSPISIENTER:

T. inspisient:	Fossum, Roger
Ellefsen, John	Holth, Michael
Paulsen, Lene	

INSTRUKTØRER:

Sørlie, Kirsten	Sæter, Bjørn
-----------------	--------------

LYSAVDELING:

Lysmestere:	Heldal, Tore
	Horge, Sverre Odd
Lysteknikere:	Brekklil, Henning
Haugen, Harald	Thurn-Paulsen, Birger
Kreim, Espen	

LYDTEKNIKER: Jørgensen, Erling

MALERSAL:

Leder:	Møller, Knud Stern
Bye, Mette	Thomassen, Bjørn

MUSIKK:

Konsulent:	Amdahl, Magne
Leder:	Hellvin, Roy
Berg, Tom	Eriksen, Finn
Helgesen, Karl Johan	Jacobsen, Bjørn
Osen, Leif	

PARYKKMAKER/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:	
Clark, Julie Angela (fung.leder)	Haugå, Birgit
Winther, Lillian	Larsson, Jan Christer (vik.)

PAKLEDERE:

Leder:	Christensen, Liv
Christensen, Inger-Marie	Mohn, Astrid
Forsberg, Marianne	

RENHOLDSAVDELING:

Bozic, Deva	Bredesen, Solveig
Iversen, Bjørg	Nesterow, Helena
Nilsen, Wenche A.	Peric, Dubravka

RESEPSJON:

Midtsjø, Kari	Heisholt, Anita
---------------	-----------------

REKVISITØRER:

Overrekvisitør:	Solum, Iove
	Lie, Eva

SALG/INFORMASJON:

Abonnementsjef:	Lyngen, Odd Terje
Dekorator (fasade):	Dehli, Hilde
Grafisk designer:	Austdahl, Per Olav
Informasjonsskretær:	Winje, Gina
Salgssekretær:	Jevanard, Solveig
Salgskonsulenter:	Nordli, Marit
	Winger, Anne

SCENEAVDELING:

Overscenemester:	Lewin, Finn
Scenemestere:	Bergseth, Bjørn
	Svarstad, Øyvind
	Espinosa, Carlos
Sceneteknikere:	Iversen, Lasse
Golofit, Dariusz	Kolakowski, Bogdan
Kjus, Nils Magne	Østigaard, Espen
Thorbjørnsen, Anders	Gundersen, Henning
Wike, Bjørn (vik.)	

SKUESPILLERE:

Barker, Petronella	Ellefsen, Per. Chr.
Borgli, Pia	Gimle, Ingar Helge
Barsum, Bente	Jenssen, Roar Kjølvi
Eyjen, Unni	Joner, Johannes (perm.)
Grønsvund, Kari-Ann	Lillo-Stenberg, Per
Haugen, Helle (perm.)	Nørve, Ivar
Holm, Berntine	Reiss, Helge
Linnestad, Eli Anne	Schau, Finn (perm.)
Ryen, Sidsel	Storhøi, Dennis
Schönemann, Aud	Vogt, Nils (perm.)
Sellæg, Sissel	Wengård, Ulf
Svendsen, Birgitte Victoria	Øyen, Gard
Svensen, Trine	Aas, Arne
Syversen, Marit	
Vollan, Ingrid	

SNEKKERVERKSTED:

Leder:	Palliel, Helge
Helle-Valle, Siri	Holand, Eiv
Meltzer, Hanne (vik.)	Strachan, John

SUFFLØRER:

Bjørnstad, Birgitte
Stig, Didi
Thorsen, Kari-Laila

SYSTUE:

Kostymesjef:	Wang, Grethe
Leder:	Fjeld, Lise
Bergh, Trude	Bjerke, Anne Petra
Danielsen, Eva	
Johansen, Birgit	Aarre, Sølvi

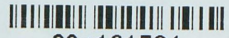
VAKTMESTER:

Christiansen, Jack

ØKONOMIAVDELING:

Regnskapsjef:	Kjærvik, Svanhild (perm.)
Lønningsleder:	Malmer, Toril
Fung. regnskapsjef:	Alf Sannerud

Fedre og sønner : av Bria

20g131564

